

[Drachmann.]

en kvart Milliard paa et enkelt Marked og en ekstraordinær Afgang i det Personale, der beskæftiges ved Landbruget, paa 20 000, saa maa man rejse det Spørgsmaal: Hvad skal dette Samfund fremtidig leve af? Hvis vi bliver ved at hænge os i de gamle Doktriner og den gamle Trang og Lyst i dette Land til at lade en samfundsvigtig solidarisk Betragtning af de økonomiske Problemer erstattes med gensidig Nid og Nag og blot misunde hinanden, misunde den, der kommer op og kan faa en øjeblikkelig eller kortvarig Fordel, saa ser det mærkt ud for dette Lands fremtidige Perspektiver.

Jeg haaber, at Udviklingen, den bitre alvorlige Udvikling, skal føre bort fra de Teorier, som det ærede Medlem Hr. Himmelstrup her paa sin Vis saa udmærket og derfor netop saa overmaade sørgeligt docerer. Dertil er ogsaa nødvendigt, at alle disse Toldbyrdeberegninger og alt det, man kunde more sig med i gamle Dage, da man havde Raad og Tid og Lejlighed til at more sig, og navnlig more og drille hinanden gensidig med sligt, tilhører Fortiden. Toldbyrdeberegningen, som det ærede Medlem Hr. Himmelstrup jo med en noget forsinket Paternitetsglæde tog op igen, var baseret paa dette enkle, at Tolden bæres af Forbrugerne, og det er dette enkle, jeg har bevist, eller rettere sagt henvist til, at Udviklingen har dementeret. Den Told, det danske Kvæg bærer paa det tyske Marked, bæres fuldt ud, ikke af den tyske Forbruger, men af den danske Eksportør af Kvæget, i den Grad fuldt ud, at hele Toldbeløbet trækkes fra nede ved Grænsen, og saa bliver der ikke mere tilbage end en meget lille Del til den danske Eksportør. Det vil sige, at Gennemsnitsprisen for dansk Kvæg i Øjeblikket til Tyskland — og dette beder jeg det ærede Medlem Hr. Himmelstrup demtere, hvis han kan; jeg tror end ikke, det kan lykkes ham med hans Ævne at demtere det — er 180 à 190 Kr. pr. Stk., og dette jammerlige og tragiske og dybt oprivende Tal af 180 Kr. pr. Stk. dansk Kvæg maa dog vise os, hvem det er, der bærer Toldbyrden for den tyske Kvægtolds Vedkommende. Det samme, nøjagtigt det samme, er Tilfældet med den engelske Smørtold, og den Smørafgift, der i sin Tid var paalagt det danske Hjemmebrug, var jo netop baseret paa at kompensere vort Landbrug akkurat det Tab, det havde gennem den engelske Smørtold.

Altsaa, Udviklingen har fuldkommen

slaaet Bunden ud af det ærede Medlem Hr. Himmelstrups Toldbyrdeberegninger, og derfor tror jeg, han skulde holde op med at plage sig selv og navnlig plage sine Medmennesker dermed, de rare Mennesker, som bor ude i Landet og ude ved Kysterne og stadig væk tror derpaa og gennem deres Uforstand og Begrebsforvirring paa disse Omraader er med til at forhindre en sund og økonomisk Udvikling i Danmark.

Det ærede Medlem Hr. Himmelstrup ønskede mig et langt Liv. Hvis han vilde lade være med at pine mig saadan med al sin forfærdelige Nonsens og alle sine forfærdelige Teorier, vilde dette Liv sikkert blive længere. Jeg kunde tænke mig, at det ærede Medlem altsaa paa en anden Maade vilde bidrage til det Ønske, han udtalte, end gennem sine evige Trakasserier og de fortvivlede Sorger, jeg har over at høre saa megen Uforstand. Men lad mig nu dø før eller senere, saa mente det ærede Medlem Hr. Himmelstrup, at der i mit Hjerte vilde staa „Toldbyrder“, hvis det blev aabnet efter min Død. Det haaber jeg ikke. Det vilde i Graven faa mig til at vende mig, for det er jo ikke Toldbyrder, det er jo Tanken om det ærede Medlem Hr. Himmelstrup, som saa vilde plage mig. Nej, i mit Hjerte vil der staa dette, at jeg vil ønske, at Danmark, uanfægtet og frigjort fra falske Profeter som det ærede Medlem Hr. Himmelstrup og andre endnu værre, vil gaa over i en sund, fordomsfri og virkelig Erhvervspolitik, som baade indadtil og udadtil kan bringe os ud af det Uføre, som Venstres forløjede og forlorne Frihandelspolitik med det tidligere ærede Medlem Hr. Madsen-Mygdal i Spidsen har bragt os ind i, og som har bragt os i den Afgrund, der er karakteriseret ved, at vi nu staar med et Valutasystem, som intet andet civiliseret Land har Magen til, og staar i et Afhængighedsforhold til et bestemt andet Land, som er saa skæbnsvangert og saa alvorligt for os alle, at enhver, der overhovedet kan tænke, kan se det og drage Konsekvensen.

Anden Næstformand (Ulrich): Det ærede Medlem brugte i sin Tale forskellige kraftige Udtryk saasom „perfidie Udtalelser“, „luske“, „forløjet Agitation“ og „Nonsens“. Jeg maa sige, at det pyntede ikke paa det ærede Medlems Tale. Slige Udtalelser bør ikke finde Sted under et Foredrag.

Rager: Jeg vil gerne have Lov til ligesom i Eftermiddags, da jeg talte første Gang, at beskæftige mig med Toldlovens